

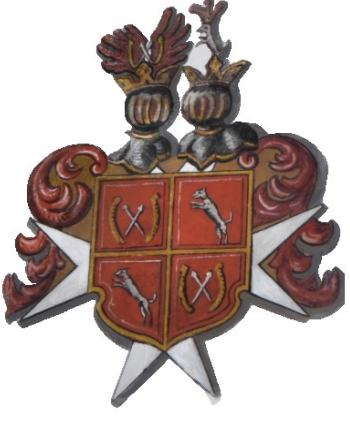

INTERPRETACE ERBŮ v kostele sv. Prokopa ve Strakonících

	<p>Fundátorský erb</p> <p>Johanitský kříž v maltézské podobě půlený se státou hlavou Jana Křtitele - patrona řádu; podložen osmihrotým křížem</p> <p>FUNDATOR ECCLESIAE CLAUSTRI STRAKONICENSIS R. 1243</p>	<p>Bavor ze Sreakoníc</p> <p>* Zakladatel hradu i kostela (kolem roku 1220-1235)</p>
	<p>Velkopřevorský erb Jošta z Rožmerka (1451-1467)</p> <p>čtvercová pole - rožbmerské pětilísté růže a johanitské kříže podložené osmihrotým křížem; vlevo procesní kříž, vpravo biskupská berla, místo klenotu mitra</p> <p>FRA [ter] - řádový bratr COMES -pán (pánský stav) O.S.I.H. MAGNUS PRIOR EPISCOPUS WRATISLAWIENSIS 1451-1467</p>	<p>* v době sedisvakance pražského arcibiskupství (1421-1561) byl johanitský velkopřevor nejvyšším církevním hodnostářem v Čechách (než r. 1561 nastoupil Anotnín Brus z Mohelnice)</p> <p>* Jošt z Rožmberka byl vynikajícím hospodářem, prastrýcem Jana III. Z Rožmberka (bratr jeho otce Jana II.)</p> <p>Ordo [Fratrum Hospitalis] Sancti Ioannis Hierosolymitani</p>
	<p>Převorský erb</p> <p>Převora konventu Benedikra z Bračic</p> <p>Půlený kříž s rodovými barvami v šachovnici, mitra, klenot, berla</p> <p>FRA BENEDICTUS DE BRACIC O.S.I.H. CONVENTUS STRAKONICENSIS PRIOR 1472.</p>	<p>* Roku 1454 založil spolu s Joštem z Rožberka strakonický špitál (historické kořeny nemocnice)</p>
	<p>Velkopřevorský erb</p> <p>Vincent Maria Josef, hrabě z Kolovrat (1819-1824)</p> <p>Heslo: PRO FIDELITATE = za věrnost!</p> <p>Bilo-červená korunovaná orlice s habskurským štítem, podkladmaltézským křížem a černou okruží</p>	<p>* Třetí z Kolovrantů v čele řádu, ještě bojoval na Balkáně s osmanskými Turky-hrdinsky dobyl pevnost Calafat (1801), polní maršál a velitel císařské osobní gardy v Hofburku, 1816-1823 vrchní vojenský velitel v Čechách, měl vlastní pěší pluk.</p> <p>* 1823 řád zlatého rouna</p>

	<p>Velkopřevorský erb František Salesius Serafin Antonín Josef Hrabě von Khebenhüller Metsch</p> <p>Hraběcí rodové aliance</p> <p>Černý orel pod korunou, zlaté jetelové trojlístky, oddělená hlava</p>	<ul style="list-style-type: none"> * Otec byl habsburkský polní maršál a kapitán čestné osobní gardy císaře * Panství v Rakousku * Držel Čestice a Dřešín * Kariéra od dělostřelce k polnímu maršálkovi, 1848 velící generál v Praze, president vojenského * Do řádu šel "na důchod" > ve Strakonících založil park pod Kalvárií a novou školu
	<p>Velkopřevorský erb Othesius Lichnovský hrabě z Voštic 1874-1887</p>	<ul style="list-style-type: none"> * staral se o anglický park v zámeckém příkopu (romantismus) * vlastnil rezidenci zámek Horní Libchava
 <p>MICHAEL FERDINANDUS-SR COMES AB. ALTHAN. OS.I.H. MAGNIS PRIORA. 1771-1791</p>	<p>Velkopřevorský erb Michael Ferdinand hrabě z Althanu</p> <p>(1769) 1771-1791</p> <ul style="list-style-type: none"> * v červeném poli stříbrné břevno sliterami AT štíť podložen knížecím pláštěm s osmihrotým křížem, turnajový helm pod klenotem <p>vpravo nahoře prapor s habsburským dvojhavým orlem</p>	<p>Řídil komendu v Mailberg v Dolních Rakousích</p> <ul style="list-style-type: none"> * vystavěl poutní kostel P.M. Bolesné na Podsrpu za 4 roky (1770-1774) * prosazoval tereziánské a josefínské reformy * Zaplatil patronátní školu a učitele * začal sčítání lidu (1770) * počátek podsrpenské farnosti od prvního českobudějovického biskupa a děkanství v hradním řádovém kostele

	<p>Velkopřevorský erb</p> <p>[nástupce výše zmíněného]</p> <p>Josef Maria Colloredo-Mels Wallsee (1789-1818)</p>	<p>* Druhý velkopřevor z rodu Colloredů</p> <p>* Voják, dvorský válečný rada, reformátor dělostřelectva, zakladatel první slévárny pušek v monarchii, spolu s generálem Laudonem dobyl od Turků zpět Bělehrad (1789)>> polní maršál</p> <p>* Většinou pobýval ve Vídni</p>
	<p>Karl Borromäus Josef</p> <p>hrabě von Morzin</p> <p>1836-1846</p> <p>Korunované trupy mouřenínů čtvercené s kvádrovými hradbami přívěsek osmihrotého kříže</p> <p>Habsburský dvojhlavý orel nad prostředním klenotem</p>	<p>* v řádu již od osmi let</p> <p>* tajný rada a podkomoří císaře Františka I.</p> <p>* mocnáš pražských umělců</p>
	<p>Karl Vincenz</p> <p>Hieronymus hrabě von Neipperg</p> <p>1826-1835</p> <p>Tři stříbrné kroužky na červeném poli, korunovaný turnajový helm s kroužkovanými příkrývadly, červená křídla rozložená v klenotu se zrcadleným erbem, štít podložený osmihrotým křížem, obtočeným černou kolanou s přívěskem profesního rytíře</p> <p>[pramen: NA Praha ŘM Spisy, i. č. 2767, sign, 105/2-16, č.1, kartonová deska]</p>	<p>* řádový rytíř od r. 1777, vídeňský komtur (1816-1834)</p> <p>* z generálské rodiny "turkobijci"</p> <p>* nadšenec do věd a umění (rozšířil řádovou knihovnu v Praze)</p> <p>* zemřel 1835 ve Vídni</p>

	<p>Wolfgang Sebastian von Pötting und Persing</p> <p>1702-1709 Zlatí zkřížené hřeby obklopené rozlomenými podkovami a čtvercené s chrty se zlatými obojky ve skoku</p>	<p>* nar. 1629, z. 1709 v pražské velkopřevorské rezidenci, starší bratr Sebastian byl pasovským biskupem, 1662 rodina povýšena di říšského hraběcího stavu * V řádu od 27 let - komptur v Opavě, Brně, Ebenfurthu, Fürstenfeldu, Horních Karlovicích, také uherský</p> <p>* prokurátor řádové pokladny</p>
	<p>Gundakar Poppo hrabě z Ditrichštejna</p> <p>1726-1737</p> <p>prokuráto řádové pokladny</p> <p>zemřel v pražském velkopřevorském paláci, pochován v kostele P. M. pod řetězem (znakový náhrobník ve zdi pravé boční lodi poblíž presbytáře)</p> <p>Zlato-červeně kosmo dělený štít, dva vinařské nože se zlatými držadly podložené maltézským křížem a převýšené listovou korunou</p>	<p>* velel galéře řádového loďstva (1697), poté odměňován, řádový nuncius při vídeňském dvoře, velitel osobní císařské gardy, královský místodržitel, přisedící zemského soudu * nejvýznamnější stavitel v dějinách řádu: 1726 barokní palác velkopřevorů v Praze (sochy M.B.Brauna); Od 1733 stavba kostela sv. Jana Křtitele v Radomyšli - italský barokní architekt Giovanni Bartolomeus Scotti, dostavěn až po jeho smrti; nový oltář pro kostel sv. Martina v Radomyšli; rekonstrukce dalších řádových kostelů (Horažďovice, Straonice,...)</p>
	<p>Matouš Děpolt Popel z Lobkovic</p> <p>1591-1619</p> <p>[n. 21. 9. 1564, z.]</p> <p>Zadal heraldickou výzdobu klenby kostela sv. Prokopa</p> <p>1605 propůjčil erb a pečeť Radomyšli, Strakonice již jen venkovskou rezidencí</p> <p>Poslední v nepřetržité linii českých velkopřevorů</p>	<p>* komptur v Opavě, komendátor v Hrobníkách (Gröbing) * císařský rada Rudolfa II., hejtmana Prácheňského kraje (1605), královský místodržící Matyáše Habsburského (do 1619), člen diplomatických poselstev, málem defenestrován (23.5. 1618), předtím již převážně sídlil v Praze, kde opravoval komendu u P.M. pod řetězem</p>

Erb království českého
(kolem 1605)

Erb maltézských rytířů
(kolem 1605)

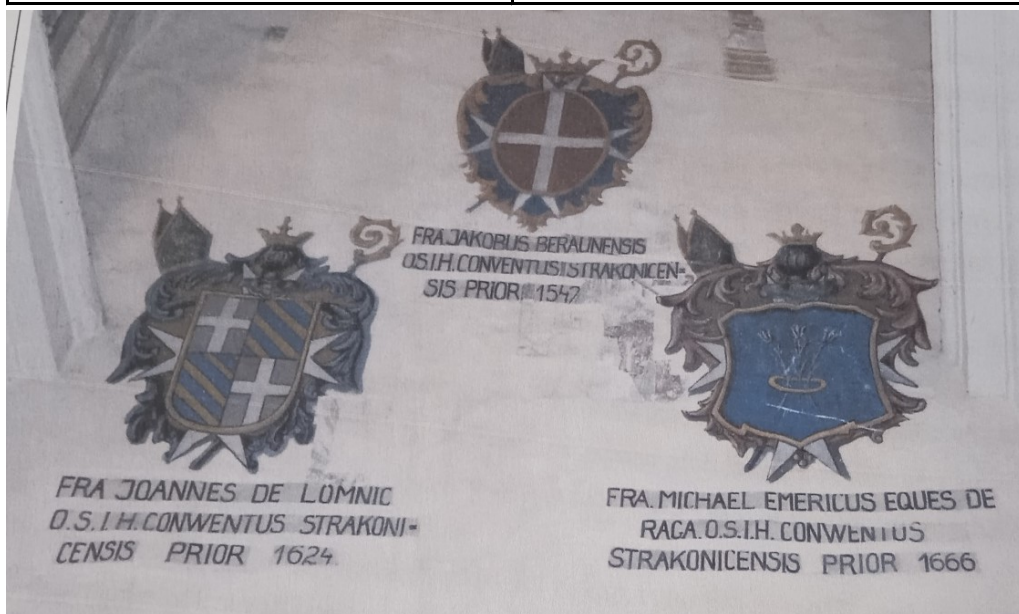
Bavorská střela
odkaz k bavorské fundaci (1243)

Velkopřevorský erb
Matouše Děpolta z Lobkovic
(1591-1619)

Erb maltézských rytířů s
osmihrotým křížem
(velkopřevorský)

[Jakub Beraunský]

FRA [ter] JOHANNES DE LOMNIC O.S.I.H. CONWENTUS STRAKONI-
CENSIS PRIOR 1624
[Jan z Lomnice]

FRA [ter] MICHAEL ENERICUS EQUES DE RACA O.S.I.H. CONWENTZS STRAKONICENSIS PRIOR 1666

[v době Adama Viléma hraběte Vratislava z Mirovic (1661-1666) a František Sebastiana hraběte Vratislava z Mirovic 1667 - 1675]

3"